Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

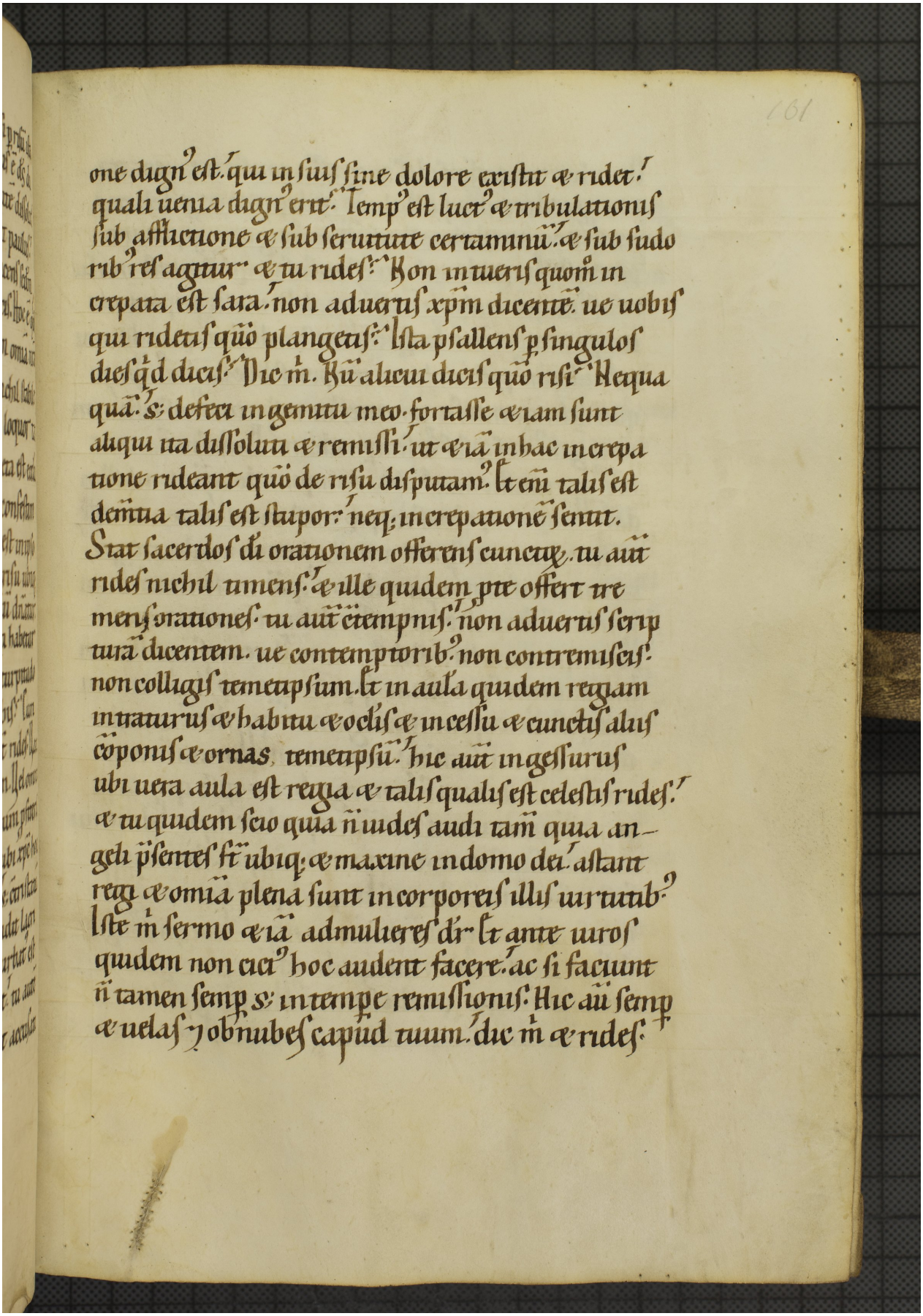

one dign' est. qui in suis sine dolore existit et ridet.
quali uenia dign' erit. Temp' est luct' et tribulationis
sub afflictione et sub seruitute certaminu'. et sub sudo
rib' res agitur et tu rides? Non intueris quom' in
crepata est sara. non aduersus xp'm dicentē. ue uobis
qui ridetis quō plangetis? Ista psallens p singulos
dies q'd dicis? Dic m'. Ru' alicui dicis quō risi? Hequa
quā. s: defeci in gemitu meo. fortasse etiam sunt
aliqui ita dissoluti et remissi. ut etiā in hac increpa
tione rideant quō de risu disputam'. Et en' talis est
dem'ua talis est stupor. neq; increpationē sentit.
Stat sacerdos di' orationem offerens cuncte. tu aut'
rides nichil timens. et ille quidem pte offert tre
mens orationes. tu aut' etiempnis. non aduersus scrip
turā dicentem. ue contemptoribus non contremiscis.
non colligis temetipsum. Et in aula quidem regiam
intraturus et habitu et oculis et incessu et cunctis aliis
cōponis et ornas temetipsu'. hic aut' ingressurus
ubi uera aula est regia et talis qualis est celestis rides.
et tu quidem scio quia ñ uides audi tam' quia an-
geli p'sentes st' ubiq; et maxime in domo dei. astant
regi et omia plena sunt incorporeis illis uirtutib'.
Iste m' sermo etia admulieres dir. Et ante uiros
quidem non eci' hoc audent facere. ac si faciunt
ñ tamen semp s: in tempe remissionis. Hic aut' semp
et uelas ⁊ ob'nubes capud tuum. dic m' et rides.